

Motion

1983/84:305

Rune Torwald och Rolf Rängård

Rätt till skattefria avsättningar till s. k. trygghetsfonder

Ingemar Stenmark, Björn Borg och Mats Wilander är några kända exempel på professionella idrottsmän som av skatteskäl har tvingats bosätta sig utomlands. Men det finns också individer inom andra yrkesgrupper som uppfinnare och kulturarbetare som efter mångårigt – vanligen i det närmaste oavlönat – arbete/träning/forskning plötsligt får ett ”genombrott” som ger dem mycket stora inkomster. Ganska vanligt är också att dessa onormalt stora inkomster bara inflyter under ett relativt begränsat antal år, varefter vederbörande återgår till en inkomstnivå/år som är förhållandevis låg. För enskilda personer gäller, att det bara är s. k. ackumulerade inkomster som kan få fördelas över ett antal år bakåt i tiden. Men dels är bestämmelserna härför ganska restriktiva, dels löser de inte problemen för de yrkesgrupper vi här aktualiserar. Aktiebolag, ekonomiska föreningar och sparbanker har däremot någon bättre möjlighet att göra avsättningar för framtida behov, men inte heller dessa regler torde vara till någon glädje för idrottsmän m. fl.

Vi tror att många delar vår uppfattning, att det är olyckligt att många av våra internationellt mest kända svenskar på grund av brister i det svenska skattesystemet av ekonomiska skäl skall tvingas utvandra till Monaco, Schweiz m. fl. s. k. skatteparadis. Det rör sig ju inte här om skatteflykt i ordets egentliga mening, utan om att skapa möjlighet att fördela inkomsten över hela sin framtida livstid. Normalt står man i dessa sysselsättningar endast under några få år av sitt liv på topp prestationsmässigt. Under dessa år får man mycket höga inkomster, som dock måste räcka att klara levnadskostnaderna även under efterföljande år, när inkomsterna försvinner eller i bästa fall sjunker kraftigt.

Vi tror, att om man vid beskattningen i Sverige av denna typ av inkomster finge en rätt att göra skattefria avsättningar till något slags trygghetsfonder skulle detta kunna ge dessa yrkesutövare en möjlighet att även efter ett ”genombrott” fortsätta att vara svenska medborgare. Tanken är givetvis att uttag ur dessa personliga trygghetsfonder beskattas.

Låt oss ge några antydningar om hur vi menar att dessa trygghetsfonder skulle kunna fungera:

1. Inkomster *utöver* 7,5 basbelopp (dvs. gränsen för högsta ATP-pensionsrätt) för aktuella yrkesgrupper skulle utan beskattning få insättas på spärrat bankkonto (*trygghetsfond*).

2. Räntor på dessa konton tas inte upp till beskattning annat än i samband med uttag (jfr reglerna för skogskonto).

3. *Halva* behållningen på *trygghetskontot* deklarerar och beskattas som förmögenhet (jfr även här skogskontot).

Beträffande de budgetmässiga konsekvenserna av vårt förslag, så torde det uppenbart medföra en förstärkning av statsinkomster, om det leder till att här aktuella inkomsttagare väljer att behålla sitt svenska medborgarskap. Även berörda kommuner skulle i så fall tillföras betydande skatteinkomster utöver nu eventuellt förekommande inkomster av fastighetsinnehav.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en snabbutredning för att skapa möjlighet för idrottsmän och andra s. k. fria yrkesutövare med mycket ojämna inkomster att vid beskattningen göra skattefria avsättningar till s. k. *trygghetsfonder* i syfte att tillämpa reglerna fr. o. m. inkomståret 1985.

Stockholm den 11 januari 1984

RUNE TORWALD (c)

ROLF RÄMGÅRD (c)

